

[Holger Hansen.]

specielt nævne ændringsforslaget til § 18, men også ændringsforslaget til § 19, som er en kraftig imødekommelse af de synspunkter, vi fra vor side har gjort os til talsmænd for om decentralisering i planlægningslovgivningen. Jeg anerkender ministerens og folketingsudvalgets vilje til at enes om noget fornuftigt.

Lovforslaget, som det nu bliver vedtaget om nogle dage, skal først træde i kraft den 1. april 1974. Dermed har vi gjort det muligt for kommunerne at få en fornuftig tid til at forberede sig i, og vi har gjort det muligt at skaffe tinget en oversigt i næste folketingsår over den samlede planlovreform. Det tror jeg er fornuftig gerning, den står vi gerne ved.

Jeg anbefaler ændringsforslagene og lovforslaget til vedtagelse.

Gunner Baunsgaard: Jeg kan helt tilslutte mig hr. Aukens udtalelse om, hvor betydningsfuld en lovgivning det er, vi her behandler. Helhed og fremsyn er af betydning for den fremtidige planlægning her i landet, og det gælder såvel regionplanlægning for hovedstaden som på landsplan. Jeg kan også tilslutte mig hr. Holger Hansens bemærkninger om de betydningsfulde love, vi er i færd med at gennemføre.

Der er to ting i det lovforslag, denne forhandling drejer sig om, som vi fra det radikale venstre særlig vil lægge vægt på, og det er koordineringen imellem ministerierne og befolkningens inddragelse i den planlægning, vi her lovgiver om. Og så kan det tilføjes, at selvfølgelig ønsker vi så forenklet en administration som muligt.

Ved første behandling af lovforslaget om lands- og regionplanlægning sagde jeg, at uanset hvor man boede i landet, måtte man så nært som muligt have del i de serviceogder, der findes i de tættest befolkede områder. Jeg er derfor tilfreds med, at man i lovforslagets § 1 om formålet får en tilføjelse om at fremme en ligelig udvikling i landet.

Det er glædeligt, at alle partierne har

kunnet slutte op om lands- og regionplanlægningslovforslaget, som vi fra det radikale venstre har anset for meget væsentligt. Den lovgivning, vi her beskæftiger os med, vil få betydning for samtlige kommuners beboere.

Lovforslagets § 12, stk. 3, pålægger amtsrådene og kommunalbestyrelserne at forestå oplysningsvirksomhed med det formål at fremkalde en offentlig debat om planlægningen. Jeg anser denne bestemmelse for at være meget, meget betydningsfuld. Det pålægges kommunerne, kommunalbestyrelserne, at inddrage beboerne, og når det er tilfældet, må jeg henstille til ministeren og ministerens embedsmænd at udforme det cirkulære, som skal følge efter loven, i let forståelige punkter.

Planlægningen, som vil tage 5-6 år, er så vigtig og væsentlig, at løbende information vil være nødvendig i samtlige medier, såvel fjernsyn som radio og aviser, og skulle der undervejs fremkomme gode ideer, som ministeren eller folketingsudvalget kunne tage op, bør vi se på det. Den overordnede planlægning er så betydningsfuld, at den skal være almindeligt kendt.

Hr. Svend Haugaard omtalte under miljølovens behandling, at der var problemer heri, som også berørte den lov, vi her behandler, og det fremgår klart at den overordnede planlægning vil berøre flere ministerier. Det er meget, meget vigtigt, at de ministerier, som denne lov omfatter, virkelig lægger op til et samarbejde. Det er noget nyt, som vi skal prøve på at støtte. Her lovfæstes det, og vi venter os meget af det.

Det er af udvalget henstillet til boligministeren at optage forhandlinger med kulturministeren om fredningsplanudvalgenes tilhørsforhold, og det mener jeg kan have meget, meget stor betydning for den videre planlægning.

Vi er tilfredse med, at loven først træder i kraft den 1. april 1974, sådan at planlovreformforslagene alle kan være fremsat og i hovedtræk kendt, når kommunerne nu begynder at samle de oplysninger sammen, som de får brug for. Det kan ikke undgås, at